

Zadanie szkolne, dnia 7.II. 1946r.

189

Chwila ta mnie najbardziej pamięta.

W czasie okupacji widziałam jak niemcy palili wieś. Widziałam jak chłopów prowadzili na okopy. Niedaleko od nas na wschód lasem zostawili się niemcy do lasu i rozpalili dwa domy i stodole i ludzi powypychali do ognia, matki dzieci zwracając się poprosiły o chłopów porobiły i doro po lesie leżały rozbitych porobiły paczki z desek i pochowali ich w lesie. Robili nie dorywczo takie gontony i rozbawiali wszystkich, bo nie było wolno na noszenie cmentarzy. Bardzo żalnie było ubogie kuracjusze, co niedziela ludzie chodzili nad rzeką. Resztę chłopów i chłopaków młodych zabrali do niemies. Dniem temu k na naszą wieś przyjechali niemcy na łapanie i zostawili się nakoło i rozbiorzyli wszystkich chłopów i młodzież. Mojego brata zabrali a my byliśmy w domu płakali. Niemcy ich prowadzili całą gromadę przez wieś, i prowadzili ich na Brady tam na plac i ustawniły ich. Matki z dzieciństwem przeszły im obok i żgoność i płakały, Niemcy niedzieli przy bracie i pilnowali aby ktoś nie uciekł, a gdy drzeci ojcowie płakały, to niemcy się śmiały. A potem ludzie ustawniły się w czwórki i założyły gnoje do Stawachowic, gdy ich zagnali wegnali do folerty i zamknęli a okna porobiły, wyglądały jak piekarnie. Nie dawały jeść, tylko ukrabiali 20 złotych chleba na dzień i tego dnia nad głodowały i zimno ich ersten. Na drugi dzień wszystkich ziegli na samochód i zawiesili na Swietym Krzyżu na okopy. Matki zbiegły w gromadę i zbiegły żganość na plecy i wróty 40 kilometrów do swoich domów. Już tam zbiegły to te chłopaki przeszli rok opowiadani w siebie zmownięci i głodni. Przebywaliśmy strasne czasy ale jakos teraz i inaczej.